

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Intet ville ligge mig fjernere end at forsøge at tage noget fra det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, men jeg må dog i den historiske forsknings interesse gøre opmærksom på, at den fremstilling, han just nu gav af sin rolle ved voldsmentalitetens nedkæmpelse i det storkøbenhavnske samfund, er uden nogen forbindelse med virkeligheden. Forholdet er det, at disse voldsforbrydelser kulminerede i vinteren 1953, og der er siden sket et stadigt fald i deres antal. Der er måneder, hvor vi har været nede på to; vi var på et vist tidspunkt oppe på omkring 60.

Jeg har sagt, og jeg gentager, at jeg kan ikke vide, i hvilket omfang den skærpede strafudmåling, afslag på benådninger og afslag på udsættelse af straffesonen har virket, men jeg tror bestemt, at det ærede medlem hr. Thestrup har ret, når han siger, at det i virkeligheden er langt dybere liggende årsager, der er bestemmende for, at der sker en sådan nedgang i en kategori af alvorlige forbrydelser. Glemme må man heller ikke, at disse alvorlige voldsforbrydelser er affektforbrydelser, hvor det vel er relativt sjældent, at voldsmanden, inden han handler, overvejer, hvad det kommer til at koste. Derfor har det ærede medlem hr. Thestrup ret, når han på baggrund af den erfaring, han som mangeårig kriminaldommer har, siger, at det ville være af stor interesse, om man var i stand til at udforske kriminalitetens årsager på vigtige områder.

Må jeg dernæst sige til det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, at han ikke kan anfægte den kendsgerning, at der i selve dommen, i dette, at manden kendes skyldig, i selve strafudmålingen, ligger samfundets misbilligelse af det, der er sket. Jeg mener, det er givet, at virkningen på den enkelte vil være mindre afhængig af, at han kommer til at udstå straffen i dens fulde længde, end at der er overgået ham en dom.

Jeg tror, det ærede medlem ganske undervurderer den betydning, prøveløsladelsesinstituttet har. Ikke alene virker muligheden for prøveløsladelse til at fremme hos den pågældende, medens han afsoner straffen, et ønske, jeg vil ikke sige om at forbedre sig, men om at opføre sig på en bedre måde, så han positivt går ind i et samarbejde med de myndigheder, han stilles

overfor, fordi han derved opnår en strafafkortning. Men derudover har prøveløsladelsen den virkning, at man gennem en periode, hvis man finder det nødvendigt, kan føre et mere eller mindre intimt tilsyn med ham og derved sikre hans, jeg havde nær sagt, gnidningsløse overgang til en normal tilværelse.

Prøveløsladelsesinstituttet har en så betydelig værdi i hele den kriminale forsyrg, at det er dybt beskæmmende, at et medlem af folketinget omtaler instituttet, som det ærede medlem gjorde det.

(Kort bemærkning).

Gottschalck-Hansen: Det imponerer mig ikke med den forargelse, den højtærede justitsminister lagde for dagen. Jeg forbeholder mig min ret til at give udtryk for de meninger, jeg har.

Med hensyn til den højtærede ministers historiske redegørelse nødes jeg til at henvise til folketingstidende for 1953—54, hvoraf man kan se — sp. 212 — at jeg den 21. oktober 1953 rettede et spørgsmål til ministeren. Da jeg kun har en kort bemærkning, er tiden ikke til at læse spørgsmålet og svaret op, men jeg henleder den højtærede ministers opmærksomhed derpå. Dengang blev sagen rejst, og da fik jeg et svar. Jeg genoptog sagen under finanslovdebatten, fordi der ikke var kommet noget ud af det, men så skete der noget. Det ville være rart, om også ministeren for retsvæsenet fører en tale, som er i overensstemmelse med virkeligheden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Edel Saunte: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af folketinget Erik Eriksen, Aksel Møller, Henry Christensen, Halfdan